

Bijeenkomst Parijs

Vervolg van pagina 1

"De eerste nucleaire aanvallen vonden plaats na het tot stand komen van de VN, niet ervóór. Ook in die jaren had de nieuwe organisatie al iets verouderds. Het aantal lidstaten is nu meer dan verdrievoudigd en ook hebben we met totaal nieuwe vraagstukken te maken. Maar de problemen van de VN zijn niet alleen technisch van aard".

Globalisering democratiseren

Hij benadrukte: "Het belangrijkste is de globalisering, de opkomst van een wereldwijde burgermaatschappij. Tenzij we de globalisering democratiseren zal er geen vrede zijn. En dit moet gebeuren door de wil en de daadkracht van u allen, zoals u hier vanavond bijeen bent. De gewenste democratisering van de globalisering zal alleen plaats vinden indien we ons allemaal persoonlijk verantwoordelijk voelen". De aanwezige ambassadeurs, wetenschappers, religieuze leiders en NGO bestuurders

Het UPF team voor het UNESCO gebouw in Parijs

'The Element'

Vervolg van pagina 9

En daarnaast voor iedereen die voelt dat er iets is dat hij/zij altijd al had willen doen maar waarvoor simpelweg het zelfvertrouwen

ontbrak of de gelegenheid zich niet voordeed. Het biedt diepe inzichten in onze scheppende en vernieuwende natuur evenals concrete adviezen: hoe boren we de uitgestrekte hulpbronnen aan die sluimerend in ieder van ons

aanwezig zijn en hoe ontwikkelen we deze? ■

'The Element' is in het Nederlands vertaald. (Uitgeverij Spectrum, titel: 'Het Element - als passie en talent samenkomen')

Nieuwsbrief voor Ambassadors for Peace en vrienden van de Universal Peace Federation

luisterden met aandacht naar de oud VN topman, die sprak met de natuurlijke autoriteit van een grijze eminentie.

Delen met elkaar

Vóór de voormalig VN-baas sprak mevrouw. Tadelech Haile-Mikael, ambassadeur van Ethiopië in Frankrijk en permanent afgevaardigde bij de Unesco. Tijdens haar twaalfjarige gevangenschap in Addis Abeba gaf ze onderwijs aan medegevangenen. "Ik spreek vanavond niet als een ambassadeur maar als een gewone vrouw. Wat ik over vredesopbouw weet heb ik niet uit boeken, maar door het levende voorbeeld van mijn moeder die ons in een geest van 'delen met elkaar' heeft opgevoed. Voor mij begint een cultuur van vrede in het gezin, waar je leert wat respect en liefde is."

Historische waarden

Professor Jacques Barrat, diplomaat en wetenschapper, zei dat 'globalisering onvermijdelijk is en dat we er niet bang voor hoeven zijn'. Wel waarschuwde hij voor het gevaar, historische referentie-

dr. Boutros Boutros-Ghali tijdens zijn ambtsperiode bij de VN

punten uit te wissen: horizontale referentiepunten zoals gezin, dorp en natie maar ook verticale zoals voorouders en tradities.

Culture of peace

Dr. Thomas Walsh: "Terwijl de VN probeert orde en veiligheid in de wereld te waarborgen, speelt de UNESCO een aanvullende rol: haar kracht ligt in 'soft power'. Omdat vrede meer is dan de afwezigheid van militaire strijd, werkt de UNESCO aan de bevordering van vriendschap, begrip en samenwerking, zodat mensen en naties elkaar steeds minder zien als vijanden en steeds meer als vrienden en familieleden. De term 'cultuur van vrede' beschrijft goed wat de UNESCO nastreeft en de UPF heeft dezelfde kernwaarden: beide organisaties willen harmonie brengen naar de verdeelde familie die de mensheid nu nog is".

De UNESCO bijeenkomst was een goede balans tussen objectieve informatie en vernieuwende visie. De boodschap werd goed ontvangen en een aantal ambassadeurs en religieuze leiders drukten de wens uit hun partnerschap met de UPF te versterken. "Het was een bijeenkomst van hoog niveau", constateerde Emile Zinsou, voormalig president van Benin. ■

aanwezig zijn en hoe ontwikkelen we deze? ■

'The Element' is in het Nederlands vertaald. (Uitgeverij Spectrum, titel: 'Het Element - als passie en talent samenkomen')

UPPF

ACTUEEL

Nieuwsbrief voor Ambassadors for Peace en vrienden van de Universal Peace Federation

info@upf-nederland.nl | www.upf-nederland.nl

jaargang 2 | nummer 3 | najaar/winter 2009

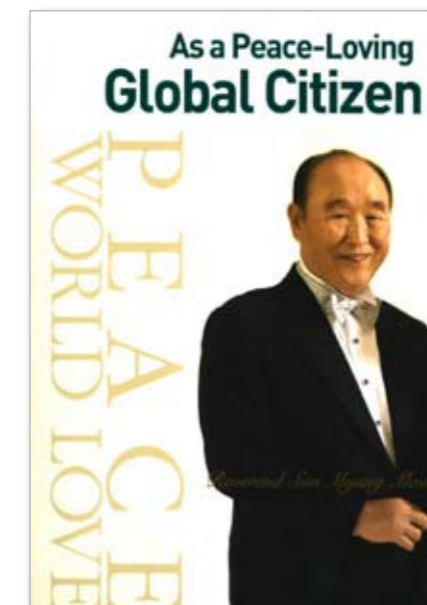
Na succes in Korea nu Engelse vertaling

Autobiografie dr. Moon ziet levenslicht

UPF oprichter dr. Sun Myung Moon viert dit jaar niet alleen zijn 90ste verjaardag: 2009 markeert ook het uitbrengen van zijn autobiografie 'As a Peace-Loving Global Citizen'.

Het boek, al maanden een bestseller in zijn vaderland Korea, geeft, nu vertaald in het Engels, westerse lezers de mogelijkheid zich een beeld te vormen van de man wiens daden en doelstellingen reeds decennia lang het onderwerp zijn van internationale aandacht en controverse.

In het voorwoord drukt dr. Moon zijn wens uit om een wereld van vrede tot stand te brengen maar hij benadrukt dat zijn inspanningen voor vrede tijdens zijn lange leven niet zonder tegenwerking zijn geweest. "Ik ben een controversieel persoon. Er is veel negatiefs over mij gezegd maar

ik koester geen wrok omdat de wereld de weg die ik moest gaan niet heeft begrepen. Recentelijk is een groeiend aantal mensen op zoek gegaan naar meer kennis over mij en mijn missie. Om hen

die nieuwsgierig zijn geworden terwille te zijn, heb ik teruggekeken op mijn leven en dit boek is daar de weerslag van".

Onschuldig in de gevangenis

Dr. Moon: "Tot zes keer toe ben ik onterecht gevangengezet: in koloniaal Japan, in het communistische Noord Korea van dictator Kil Il Sung, in Zuid Korea onder president Syngman Rhee en ook in de VS. In gevangenschap werd ik soms zo hard geslagen dat het vlees van mijn lichaam scheurde. In weerwil van dit alles heb ik nu geen enkele wond in mijn hart omdat ik mijn vijanden vergeven heb". Ondanks zijn lijden is de toon van het boek opgewekt en hoopvol. "Ik heb nooit gebeden uit zwakte, noch heb ik God ooit om hulp gevraagd", zo reflecteert hij over zijn tijd in een Noord Koreaans concentratiekamp. [Lees verder op pagina 5](#)

Voormalig secretaris generaal meent:

'Roer moet om bij de VN'

"Na de Eerste Wereldoorlog werd de Volkenbond opgericht en na de Tweede Wereldoorlog de Verenigde Naties. Na de Koude Oorlog hadden we de bestaande structuur drastisch moeten hervormen of, nog beter, we hadden iets totaal nieuws moeten scheppen".

Deze vergaande uitspraak komt niet uit de mond van een rebel of een groep jonge idealisten. Integendeel: het zijn de woorden van Boutros Boutros-Ghali, nu

87 jaar oud, voormalig secretaris generaal van de VN en een van de helderste geesten van onze tijd. Hij sprak ze in een gloedvol betoog uit tegenover een gehoor

van 120 leiders bij een diner in het UNESCO gebouw in Parijs, voorjaar 2009.

Een bijeenkomst, belegd door de UPF in samenwerking met de Permanente Delegaties van Oman, Ethiopië en Kenia bij de UNESCO.

Nieuwe organisatie gewenst

De voormalige VN baas (1992-1996) gaf meerdere redenen voor de noodzaak van een nieuwe vorm van organisatie. [Lees verder op pagina 12](#)

In deze uitgave...

Autobiografie dr. Moon	1
Bijeenkomst Unesco	1
Interview: Milly Scott	3
'Wereldwijd juiste prioriteiten stellen bittere noodzaak'	4
World Peace Blessing	6
Boekrecensie: 'The Element'	9
Peace Cup en 'family values'	10
Visie UPF	11
Uitnodiging conferentie	11

Impressum

Universal Peace Federation Nederland

UPF is opgericht door dr. en mevr. Sun Myung Moon.

UPF is een NGO met een raadgevende status bij de Economische en Sociale Raad van de VN.

Websites

www.upf-nederland.nl
www.upf.org

Colofon

UPF
Kamelenspoor 60
3605 EC Maarssen
T: 0346 - 572 989

Schrijven aan de redactie:
info@upf-nederland.nl

Redactie:
Bert Janssen en Lisa Machanek

Bijdragen met naam geven de mening van de auteur weer.

UPF Actueel verschijnt 4 maal per jaar.

Vormgeving & drukwerk:
Mondtotmond reclame
www.viamondtotmond.nl

Over dromen die geen bedrog zijn...

"Ga met me mee het land ontdekken, waar het bestaan gelukkig is, mooier dan wij ons kunnen wensen. Nergens gesloten toegangshekken en nergens een gevangenis, vrijheid en feest voor alle mensen". Deze beginregels uit het lied van Lenny Kuhr uit 1972 komen vandaag weer sterk bovendrijven en ik herinner me, hoe ze me in die tijd als 20 jarige in mijn ziel raakten. Die droom over een nieuwe wereld was en is mij uit het hart gegrepen.

Een decennium eerder sprak Martin Luther King jr. over zijn droom. "Ik heb een droom dat mijn vier kinderen op een dag zullen leven in een land waar zij niet beoordeeld zullen worden op hun huidskleur, maar naar de inhoud van hun karakter. Ik heb een droom dat we op een dag zullen begrijpen dat alle mensen als gelijken geschapen zijn". En John Lennon zong in zijn onsterfelijke 'Imagine' over 'the world will live as one'. Waar komen al deze dromen vandaan?

Wij mensen hebben een sterk verlangen naar een oorspronkelijk thuis dat verloren lijkt te zijn gegaan. Alsof we ons herinneren dat er ooit iets was als een vaderland waar we thuis horen en waar we naar op weg zijn. Die 'herinnering' is bij velen van ons weggestopt, maar helemaal weg is hij nooit. Komt er een prikkel die 'een snaar raakt', dan weten we het weer: dan raakt het ons diep van binnen. Wat is het dat we ons lijken te herinneren?

De mens schijnt iets te hebben dat groter, sterker en wezenlijker

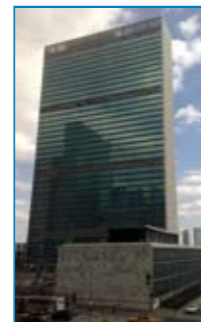
is dan zijn stoffelijke, eindige lichaam. Sommigen noemen het 'geest', anderen 'astraal lichaam', 'innerlijk zelf' of weer anders. Feit is dat velen van ons aanvoelen dat er meer is dan wat we kunnen zien en aanraken. Feit is ook dat we via dit innerlijke deel van onszelf verbonden zijn met een wereld die boven ons uitstijgt en boven tijd en ruimte uitgaat. Wat is die onbekende wereld waar onze idealen hun oorsprong hebben? Is het God?

Hoe het ook zij, laten we elkaar sterken in het verlangen naar die wereld: zij is harmonieuzer, zuiverder en liefdevoller dan de wereld om ons heen. Lenny Kuhr zong over de droom die we koesteren in ons hart: diep van binnen hopen en weten we dat zij uitkomt. Martin Luther King en John Lennon deelden dezelfde droom.

De UPF wil u als lezer aanmoedigen te blijven dromen! Het is een waarachtige en kostbare droom, misschien wel het kostbaarste wat we hebben. Maar als we werkelijk in die droom geloven blijven we niet stil zitten, maar werken we samen om hem te laten uitkomen!

Bert Janssen
hoofdredacteur UPF Actueel

Binnen de Verenigde Naties begint nu ook een bredere opvatting m.b.t. interreligieuze dialoog post te vatten. Namelijk dat de dialoog niet alleen tussen godsdiensten maar tussen hele culturen en beschavingen moet plaatsvinden.

Dr. Jose de Venecia
Voormalig voorzitter Huis van Afgevaardigden, Filippijnen

In gesprek met Milly Scott

Zangeres en actrice Milly Scott kwam in 1933 in Den Helder ter wereld als Marion Henriëtte Louise Molly. Haar ouders kwamen uit Suriname, hoewel haar opa van vaders kant een Brabander was. Zij is de oudste in een gezin van vijf kinderen. Van haar vader, dienend bij de Nederlandse marine en 'altijd op zee', weet ze bijna niets. Marion: "Toen ik zes was werd zijn schip gebombardeerd en liep hij levensgevaarlijke brandwonden op, hetgeen een ongelooflijke ingreep was in mijn jonge leven. Achteraf gezien markeerde dit voorval in hoge mate het einde van mijn kindertijd."

Jeugd

Rassendiscriminatie was in het vooroorlogse Nederland nog veel meer regel dan uitzondering. Niet alleen haar jeugd is er in hoge mate door gekleurd, het thema 'discriminatie' heeft lang een centrale rol in haar leven gespeeld. Marion: "Mijn moeder was als eerste donkere vrouw een bezienswaardigheid in het Den Helder van begin jaren dertig. Van integratie was nog geen sprake: zij werd als 'zwarte' genegeerd en buitengesloten. Op een dag - nauwelijks drie jaar na de aankomst van mijn moeder in het vreemde Nederland - trof een ouder echtpaar haar aan op de gracht voor haar huis, hoogzwanger en huilend. Het waren pa en ma Dissel, toegewijde leden van het Leger des Heils, die haar binnen vroegen. Het contact met het gezin Dissel betekende veiligheid voor mijn moeder in de afwezigheid van mijn vader. Zo groeide ik als vanzelfsprekend op bij deze mensen van het Leger

des Heils en als tweejarige peuter zong ik in hun kerk 'De Heer is mijn herder', wat dus eigenlijk mijn eerste gospel was".

Marion leerde pianospelen. Hiermee wilde zij haar vader, als krijgsgevangene naar Duitsland afgevoerd, bij zijn thuiskomst verrassen maar zover kwam het nooit: nog voor haar tiende verjaardag kwam het bericht van zijn overlijden.

Ontdekking als artieste

Marion: "Na zijn dood bleef moeder met vijf kinderen achter en was het armoe alom. Ik wilde helpen en gaf haar het geld dat ik verdiende met eenvoudige piano-optredens. Muzikaal ontwikkelde ik me in die tijd door te zingen in diverse amateurbandjes, totdat ik een studiebeurs kreeg voor het conservatorium in Amsterdam. Daar ontmoette ik echter zoveel racisme dat ik er na korte tijd de brui aan gaf." Nadat zij op haar achttiende ontdekt

werd door de grote showman Toon Hermans, nam Marion de artiestennaam aan waarmee zij bekend werd. Dit was het begin van een rijke carrière als jazzzangeres, musicalster en actrice, die haar over de hele wereld voerde en haar in staat stelde op te treden met grote namen. Diverse eigen TV programma's kwamen in de loop der decennia op haar naam.

'De hand van boven'

Milly heeft een leven lang ervaren dat de hand 'van boven' haar leidde en beschermde. In Hamburg, waar zij vanaf 1954 als jonge zangeres jarenlang woonde en werkte, leerde zij ook de 'achterkant' van de showbizwereld kennen. Over die tijd zegt zij: "Als ik niet gelovig was geweest, had ik ook mijn hand in die vleugel gestoken, waar de stuff en de pillen lagen. Het hele orkest was aan de drugs, het scheelde maar heel weinig of ik had het ook gepakt. Maar het was alsof er een engeltje op mijn schouder zat, waardoor ik de kracht had om de verleiding te weerstaan. Later in mijn leven, er waren ontelbare moeilijke en eenzame momenten in mijn showbizbestaan, heb ik telkens weer opnieuw ervaren hoe de band met God mij kracht gaf. Terugkijkend zie ik dat ik heel vaak door mijn geloof ben behouden".

Cry for help

Milly Scott: "Mijn leven lang heb ik in kerken gezongen. Toen ik negen jaar oud was en mijn moeder haar vijfde kind verwachtte, begon ze mij te slaan, ernstig te mishandelen. Pas later, door mijn jarenlange studie als energetisch therapeute, begreep ik waarom mij dat overkwam maar op dat moment was ik vooral kwaad op God. De gospels die ik met veel succes zong in de kerk, waren een schreeuw om hulp maar gaven ook troost: ik had het gevoel dat God mij zo beter kon horen".

Lees verder op pagina 8

Door Mariëlle Orr

Wereldwijd juiste prioriteiten stellen is bittere noodzaak

De provocatieve kunstwerken van Damien Hirst zijn vaak morbide, zoals bijvoorbeeld 'Duizend Jaren' (1990), een rottend koeienhoofd in een glazen bak. Maden voeden zich via het bloed en verpoppen zich tot vliegen, die vervolgens geëlektrocuteerd worden.

Een in formaldehyde geconserveerde haai in een vitrine werd voor 8 miljoen dollar verkocht. In 2007 werd Hirst de best betaalde kunstenaar ter wereld met zijn creatie 'Omwille van Gods Liefde' – een met 8601 echte diamanten bedekt doodshoofd van platina. De productiekosten bedroegen 20 miljoen dollar en het werd verkocht voor 100 miljoen.

Mariëlle Orr

In 2001 leefden 1.1 miljard mensen van minder dan 1 dollar per dag. Op dit moment zijn wereldwijd 963 miljoen mensen ondervoed. Onlangs bracht Unicef een rapport uit waarin staat dat dagelijks 26.000 kinderen onder de vijf jaar sterven door vermijdbare oorzaken. Is hier iets sterk uit balans geraakt? Hebben wij hier niet op grote schaal de juiste verhoudingen uit het oog verloren?

Het werk van kunstenaar Hirst is maar één voorbeeld van wat ik misbruik en verspilling van middelen en het stellen van verkeerde prioriteiten noem. Wij mensen hebben het wonder-

baarlijk vermogen om dingen te bedenken en vervolgens te creëren. We hebben de kans om te leren en ons te ontwikkelen. We groeien uit boven het instinctmatige door ons vermogen om keuzes te maken en een richting te kiezen. We hebben dus al deze middelen tot onze beschikking: energie, tijd en geld en daarnaast ons intellectueel kapitaal: creativiteit, intelligentie, kennis, onze talenten en ervaringen. Omdat we de meest begiftigde schepsels op aarde zijn, hebben we de verantwoordelijkheid om voor deze planeet te zorgen.

Wereldwijd zijn we in veel opzichten in problemen geraakt en we zouden onze aandacht moeten richten op het vinden van oplossingen. Dit zou onze belangrijkste prioriteit moeten zijn. Zoals vrijheid en verantwoordelijkheid met elkaar verbonden zijn, zo zou ook de inzet van middelen aan de juiste prioriteiten gekoppeld moeten worden.

Mensen hebben veel redenen om creatief te zijn: voor hun plezier, om anderen te vermaken of uit noodzaak. In de loop der geschiedenis zijn talloze onschatbare uitvindingen gedaan, essentieel voor de ontwikkeling van de mensheid, door bijvoorbeeld Johannes Gutenberg (drukkers), Thomas Edison (gloeilamp) en Tim Berners-Lee (het 'world wide web'). De meest nobele reden om creatief te zijn, is om iets bij te dragen aan de vooruitgang van de mensheid. En dit moment moet het voor elkaar zorgen onze prioriteit hebben met betrekking tot inzet van tijd, creativiteit, inspanning, geld en intellectueel kapitaal.

Gelukkig zijn er regeringen en NGO's die zich inzetten voor belangrijke zaken, zoals watervoorzieningen in bedreigde landen. Onderzoekers bedenken oplossingen zoals organische waterfilters om vervuild water drinkbaar te maken of een draaimolen waardoor kinderen spelenderwijze ondergronds water in een tank van 2500 liter pompen. Desondanks lijden nog steeds 1 miljard mensen aan watertekort. We moeten ons dus afvragen of er al voldoende mensen met voldoende middelen ingezet worden om dit probleem op te lossen.

In de ontwikkelde landen hebben we een hoog niveau van welvaart bereikt. We hebben geavanceerde computers, breedbeeldtelevisies, modern uitgeruste keukens enz. Hoe kunnen we het verder ontwikkelen van elektronisch 'speelgoed', van exclusieve auto's en dure, bizarre kunst goedkeuren terwijl elders in de wereld onze medemensen nog dagelijks moeten vechten om te overleven en slechts kunnen dromen van drie maaltijden per dag? Is het niet tijd om andermans' welzijn boven dat van onszelf te stellen?

Een ander indrukwekkend voorbeeld van verspilling van middelen is de Bugatti Veyron, de duurste auto ter wereld. Ironisch genoeg wordt deze auto verkocht voor 'slechts' 1.250.000 dollar, terwijl de productiekosten maar liefst 7 miljoen dollar bedragen. Wiens belangen worden hier gediend? Dit geld kan beter besteed worden om bijvoorbeeld milieuvriendelijke auto's te produceren en zo de luchtvervuiling en het uitputten van de olievoorraden tegen te gaan.

Maar gelukkig zijn er ook mensen die hun creativiteit en energie inzetten voor een zaak die het welzijn van een hele gemeenschap dient, zoals Majora Carter uit de wijk South Bronx in New York.

[Lees verder op pagina 7](#)

Global citizen

Vervolg van pagina 1

"In plaats daarvan troostte ik God en zei Hem dat ik nooit zou opgeven en door zou gaan tot de mensheid uit haar lijden verlost zou zijn en Zijn ideaal gerealiseerd".

Integer en vastberaden

Het werk bevat vele inzichten over Sun Myung Moon's jeugd in wat nu Noord Korea is en zijn vroege ontmoetingen met de helden van de ondergrondse beweging, opgericht om verzet te plegen tegen de Japanse bezetting, een beweging waarbij hij zich later als jonge student in Tokio zou aansluiten. We leren zijn karakter kennen: zijn onwrikbare vastbeslotenheid in tijden van grote beproevingen, waaronder lichamelijke en geestelijke marteling en de enorme vastberadenheid waarmee hij eenmaal gedane beloftes wil inlossen.

Kindertijd

Over zijn vroege kinderjaren schrijft hij: "Als kind was ik bijna altijd buiten in de natuur, in de bossen en de heuvels rond mijn ouderlijk huis. Vaak viel ik na een dag lang spelen buiten op het veld in slaap en moest mijn vader mij komen zoeken. Wanneer ik hem mijn naam hoorde roepen in de verte, glimlachte ik, zelfs in mijn slaap. Door het geluid van zijn stem werd ik wakker maar ik deed alsof ik nog sliep, waarna hij me op zijn rug hees en me naar huis droeg. Wanneer mijn vader me dan zo op zijn rug de heuvel af droeg op weg naar huis, had ik het gevoel volledig geborgen en veilig te zijn en dat was voor mij vrede."

De eerste kerk die rev. Moon bouwde van door VN troepen achtergelaten afvalmateriaal, Korea 1950

Het echtpaar Sun Myung Moon en Hak Ja Han Moon

De acht hoofdstukken van Sun Myung Moon's autobiografie vertellen over zijn jeugd en opvoeding en zijn religieuze roeping, gevolgd door het stichten van een kerk en de groei van zijn schare volgelingen in de schaduw van de Koreaanse oorlog. We lezen hoe hij zijn twee jaar en acht maanden in het vernietigingskamp van Heungnam overleefde. Na zijn bevrijding door VN troepen vluchtte hij niet direct naar het veilige zuiden, eerst ging hij terug naar Pjongjang, het 'Jeruzalem van het oosten', om zijn volgelingen te verzamelen.

Verenigd Korea

We lezen hoe zijn wereldwijde missioneringsarbeid wordt voorbereid, over zijn huwelijk met Hak Ja Han Moon in 1960, het belang dat hij hecht aan gezin en familie en over zijn aspiraties voor een verenigd Korea. In de laatste twee hoofdstukken blikt hij vooruit naar de toekomst en richt zich tot de jeugd in een speciaal voor hen geschreven boodschap. Geloof, gezin, vrijheid en dienstbaarheid zijn de pilaren van dr. Moon's wereldvisie en werk. Zijn toewijding aan het behoud van de natuur, de zorg voor wereldwijde watervoorziening en projecten en bedrijven als New Hope Farms in Brazilië, door hem gestart als bijdrage voor het uitbannen van honger in de wereld, komen ter sprake; ook zijn visie voor het aanwenden van de gigantische schatten aan voedsel die de oceanen herbergen wordt heel verhelderend beschreven.

Miraculeuze opstanding

Via zijn levensverhaal wordt in

zekere zin ook het verhaal van het moderne, naoorlogse Korea geschetst. We volgen het spoor van de bijna miraculeuze opstanding vanuit koloniale onderdrukking, burgeroorlog en koude oorlog tot en met het verschijnen op het wereldpodium als een dynamische en vooraanstaande macht in de moderne wereld.

Tijdens een ceremonie op 1 oktober 2009 in Washington DC ter gelegenheid van het verschijnen van de Engelse vertaling van het boek, kwamen meer dan 1500 leiders uit de wereld van media, wetenschap, religie en politiek bijeen. In zijn dankwoord zei dr. Moon dat deze autobiografie een waardevolle maar zeker geen complete beschrijving van zijn leven en werk is: "Het is uitgebracht uit liefde voor God, om Hem te dienen, en uit liefde voor de mensheid. Het is geschreven om Zijn ideaal van vrede op aarde te helpen realiseren".

Forgive, love, unite

Op de bijeenkomst in Washington werd ook aandacht geschonken aan dr. Moon's komst naar de Verenigde Staten in 1971, in een tijd van morele crisis en verwarring voor Amerika. Gememoreerd werd zijn oproep aan Richard Nixon om de natie te verenigen en weer gezond te maken op het hoogtepunt van de 'Watergate' crisis, een moedige stap die getuigde van een verheven visie maar ook het begin markeerde van een vloedgolf van politieke oppositie en controverse.

[Lees verder op pagina 7](#)

World Peace Blessing in Korea

De Universal Peace Federation, vertegenwoordigd door enkele honderden Ambassadors for Peace, heeft deelgenomen aan de World Peace Blessing op 14 oktober in Zuid Korea. Bij deze interreligieuze en interracial huwelijksinzegening waren 20.000 echt)paren fysiek aanwezig. Tienduizenden andere paren wereldwijd namen via internet aan de ceremonie deel.

Tijdens dit festival van vriendschap, liefde en verzoening dat de aandacht trok van de wereldwijde media, was een sfeer van diepe vreugde voelbaar.

De meeste media richtten zich vanzelfsprekend op de nieuw gehuwde paren die vooraan stonden tijdens de ceremonie op het terrein van de Sun Moon universiteit in Asan, Zuid Korea. Maar nog eens duizenden al langer getrouwde paren namen deel om hun beloften van trouw opnieuw te bevestigen en hun huwelijk op te dragen aan God en een wereld van vrede. Door hun deelname benadrukten zij het belang van goede huwelijken en liefdevolle, goed functionerende gezinnen voor het tot stand komen van echte en blijvende vrede.

Ouderlijke liefde

"Het was een ontroerende en vreugdevolle ervaring", zeiden Parvez en Ellu Mansoor uit Stockholm, Zweden, een echtpaar van gemengde religieuze en nationale komaf dat na 35 jaar de huwelijksbeloften vernieuwde. "Het was een concrete manifestatie van menselijke verbondenheid en ouderlijke liefde". Mirza and Elvira Begovic, een echtpaar uit Sarajevo,

zeiden dat ze veel positieve energie maar ook nieuwe inzichten ontvangen hadden en uitkeken naar vervolgcereemonies in Bosnië.

Nieuw tijdperk van vrede

In het gebed waarin hij de zegen afriep over de deelnemende paren, herinnerde dr. Moon de aanwezigen eraan dat de visie van de 'Blessing' (zegening) zelfs verder gaat dan wereldvrede op zich. "Na duizenden jaren van lijden wordt de mensheid nu eindelijk herverenigd als één familie onder God", zo bad hij. "Vader, het is zo ontzettend lang geleden dat uw eerste kinderen zich afkeerden van de weg van het leven, maar laat ons -zelfs nu na zo'n lange tijd- het nieuwe tijdperk van vrede en verzoening binnengaan!".

Liefdevolle gezinnen

Alfred Moisiu, voormalig president van Albanië, was een van de hoogwaardigheidsbekleders die de aanwezigen na de ceremonie toespraken: "We zijn vandaag benoemd als ambassadeurs voor de vrede en als gezinnen die vanaf nu een voorbeeld voor vrede dienen te zijn", sprak Moisiu. En Gayatri Nepal, echtgenote van de Nepalese minister president Madhav Kumar, zei ervan overtuigd

te zijn dat het concept van de 'Blessing' vrede kan brengen in haar land: "Ik geloof sterk dat het gezin het fundament is voor wereldvrede", zei zij. "Na terugkomst in Nepal ga ik mijn echtgenoot uitleggen dat het belangrijk is dat we Father Moon's inspanningen ondersteunen om liefdevolle en goed functionerende gezinnen op te bouwen".

Ons leven transparant

Daags na de ceremonie sprak reverend dr. Moon de driedaagse 'International Leadership Conference' toe, waaraan 250 internationale leiders deelnamen. Deze ervaren en invloedrijke mannen en vrouwen maakten ook allen deel uit van de huwelijksceremonie een dag eerder, de meesten samen met hun partner, enkelen droegen een foto van hun partner. Thema van de conferentie was: 'Marriage and Family as an Instrument of Peace.' Dr. Moon: "De mensheid gaat nu een nieuw tijdperk binnen, waarin Gods liefde en 'hart' steeds beter voelbaar worden. Het is een nieuwe tijd waarin wij als verlichte mensen volgens ons geweten zullen leven, aangestuurd door 'natural reason' en gebaseerd op Gods oorspronkelijk plan". ■

Dr. Alfred Moisiu, voormalig president van Albanië (2002-2007)

Prioriteiten stellen noodzaak

Vervolg van pagina 4

Door haar idealisme en daadkracht kunnen de bewoners van het stadsdeel Hunt's Point nu genieten van een park vol bomen, struiken, bloemen, picknicktafels en bootjes, daar waar vroeger illegaal afval gestort werd.

De natuurwetenschapper van Nederlandse komaf Willie Smits wijdt zich volledig aan het behoud en de wederopbouw van de regenwouden in Indonesië, sinds hij zich ervan bewust werd hoe belangrijk deze zijn voor de lokale economie en voor het overleven van de orang-oetans, de 'denkers van de jungle'. In 2001 kocht hij een stuk land op Oost Borneo, dat door ontbossing en bosbranden volledig verwoest was. 50% van de bevolking was werkloos, de criminaliteit was gigantisch, de landbouw lag nagenoeg plat en de dieren dreigden uit te sterven in deze 'biologische woestijn'.

Vijf jaar later is de situatie totaal veranderd. Smits heeft een slimme combinatie van landbouw en herbebossing bedacht: door gewassen tussen de bomen te planten kwam er niet alleen land vrij voor de boeren, maar is er ook voedsel voor de orang-oetans. Daarnaast bevordert de kunstmest voor de gewassen de bomengroei. Smits plantte een kring van vuurvaste suikerpalmen rond het gebied om te voorkomen dat bosbranden zijn werk weer kunnen vernietigen. Vanaf het begin werd de lokale bevolking bij het project betrokken. Smits zorgde voor infrastructuur, management en scholing. Wie

bereid was land af te staan kreeg een baan in het constructiewerk, de landbouw, de verzorging van de orang-oetans of de verkoop van de landbouwproducten. Nu is er een bloeiende economie, een vruchtbaar landschap en een veelvoud aan diersoorten. Dit soort initiatieven zijn vandaag de dag van levensbelang.

Willie Smits, bosbouwkundige en natuurbeschermer

We kunnen ons het verspillen van bronnen niet langer veroorloven.

Het kunstenaarsechtpaar Christo en Jeanne-Claude wil ons de omgeving met nieuwe ogen en een nieuw bewustzijn laten waarnemen, door objecten 'in te pakken' in doeken van polypropyleen. Zo hebben ze bijvoorbeeld een Zwitsers kunstmuseum, een fontein in Italië en zelfs een stuk kust voor Australië 'ingepakt'. Ze werken zonder sponsors, het materiaal is recyclebaar en alles wordt weer tot de oorspronkelijke staat hersteld. Toch kan men zich afvragen of het, tegen de achtergrond van de economische situatie in grote delen van de wereld,

gerechtvaardigd is om zoveel tijd, geld en energie in een dergelijk project te steken.

Wanneer onze regeringen beslissingen nemen en keuzes maken waarmee we het niet eens zijn, mogen en moeten we protesteren want zij vertegenwoordigen ons allen. Maar wie ben ik om anderen te bekritisieren voor hun manier om hun tijd en geld te besteden? Kan ik beslissen wat kunst is en wat niet? Heb ik het recht om andermans keuzes af te keuren?

Iedereen heeft het recht en de vrijheid om zijn eigen beslissingen te nemen, maar ook heeft ieder mens recht op gezondheidszorg, onderwijs, voedsel, drinkwater en veiligheid. Dit recht wordt echter geweld aangedaan en daarom is het noodzakelijk dat we onze prioriteiten onderzoeken en bijstellen, zowel als individuen alsook als wereldleiders.

De wetenschapper en auteur Jared Diamond zei: "Onze huidige koers is in feite onhoudbaar. Als we niet zelf voor aanvaardbare oplossingen zorgen, zullen ze ons op de harde manier opgedrongen worden, door oorlog, ziekte en hongersnood. De grootste bedreiging komt niet van buitenaf, zoals een asteroïde die tegen onze aarde botst. De echte bedreiging zijn de problemen die we zelf gecreëerd hebben en omdat we ze zelf gecreëerd hebben, hebben we ook het vermogen om ze op te lossen."

Mariëlle Orr (22) is Nederlandse en studeert communicatiewetenschappen aan Clemson University, South Carolina.

Autobiografie

Vervolg van pagina 5

Optimistisch en hoopvol

Ondanks dit alles gloort er volgens Sun Myung Moon een stralende toekomst voor Amerika en de wereld. De mentale gesteldheid

die uit deze oproep aan het Amerikaanse volk sprak, dit verlangen om te verzoenen en te verenigen, is bij hem nooit veranderd. Hij weet dat vrede niet kan komen door het volgen van de gemakkelijke weg en zelf

is hij steeds bereid geweest om de meest moeilijke weg zonder klagen te gaan. Door deze innerlijke houding ademt het boek ondanks alle vaak extreme tegenwerking en vervolging een optimistische en hoopvolle geest. ■

Milly Scott

Vervolg van pagina 3

Drie mislukte huwelijken

Geluk in de liefde heeft Milly weinig gekend, in ieder geval niet in haar drie huwelijken. Haar vaders dood had haar achtergelaten met een groot trauma en hulp was er niet. Zij vluchtte weg van huis, weg van de losse handen van haar moeder, haar eerste huwelijk in waar zij hoopte de veiligheid te vinden waaraan het haar vanaf haar negende ontbroken had. Milly: "Ik gaf mijn vertrouwen maar dit bleek volledig misplaatst, hij bleek alcoholist. Ik was de succesvolle en gevierde artieste die het geld binnen bracht. Thuis wachtte me echter nooit een man die me waardeerde en beschermde. Integendeel, ik was goed genoeg om mijn geld af te geven zodat hij leuk kon leven en verder wachtte me slaag. Zijn bedreigingen en chantage bezorgden me grote angst. Hij verdraaide verhalen en zette mijn zoon tegen me op. Ik wilde mijn kind niet verliezen maar had daardoor niet de kracht om bij hem weg te gaan. Maar na de overwinning op het Nationale Songfestival veranderde alles: plotseling ontving ik de kracht die ik nodig had."

Niet langer onderdanig

Milly: "Heel lang heb ik gedacht dat onderdanigheid bij mijn leven hoorde, totdat ik beseftte dat dit patroon mede met de traditie van slavernij van mijn voorouders te maken had. Mijn derde huwelijk met nog gruwelijker vernederingen heb ik nodig gehad om werkelijk wakker te worden. Door spirituele lessen in 'healing' kon ik me ontworstelen aan die rol van vertrapt, ondergeschikte slavin die ik onbewust nog steeds was. Het was mijn karma, de weg die ik onvermijdelijk moest gaan, tot na een lang proces het moment van bevrijding kwam".

Een spirituele reis

Milly Scott: "Pijn en eenzaamheid behoren tot de centrale thema's

in mijn leven. Ik heb het nooit gemakkelijk gehad maar ben heel sterk geworden door alle persoonlijke ellende. Door de bedreiging die ik ervoer in het showbusinessvak was ik altijd in de verdediging maar door het zielscontact dat ik met mezelf maakte, ontstond een nieuwe opening naar God. Ik ging Hem beter begrijpen". Een goede vriendin zei: "Jij bent heel belangrijk voor God", maar zij verwierp dit idee eerst met kracht. Milly: "Pas later kon ik dankbaar zijn voor al het onrecht dat mij overkwam en ontdekte ik dat ik op de aarde ben gezet met een ongelooflijke kracht en een talent."

"Het leven heeft me geleerd te overleven. Door schade en schande wijs geworden, kon ik mijn angstige oude zelf ontstijgen en dat is waar God op wacht: dat we ons oude 'ik' afleggen en een verbinding maken met het Hogere Zelf. Ik merkte dat toen plotseling alles moeiteloos ging".

Studie van 'healing'

Vanaf 1986 legde zij zich toe op de studie van de genezing van de innerlijke mens. Zij begon een vijfjarige cursus hypnotherapie, werd hierin een erkend therapeute en werkte ook intensief aan haar eigen 'healing'. In 1995 ontdekte zij de werkwijze van de arts Roy

Martina. Milly: "Elk mens heeft zijn zelfgenezend vermogen en Martina's methode is voor mij een heel effectieve methode om mensen te begeleiden naar gezondheid, vitaliteit en bewustzijnsverandering". Milly Scott werkt nog steeds als therapeute met meerdere disciplines en bezoekt regelmatig workshops op dit gebied.

Ontmoeting met de UPF

Sinds enige jaren voelt Milly dat zij het verleden heeft verwerkt door vergeving van hen door wie zij onrechtvaardig is behandeld, maar vooral doordat zij zichzelf vergeeft. Vanaf 1992 heeft zij goede vrienden gevonden onder leden van de Family Federation for World Peace, de voorloper van de UPF, die haar in 2006 benoemde tot Ambassador for Peace. Zij werd uitgenodigd om te zingen op internationale bijeenkomsten van deze organisaties in o.a. Frankfurt, Berlijn, Bratislava, Wenen, Brussel en Den Haag, waarbij ze volgens eigen zeggen steeds op virtueuze wijze op de piano werd begeleid door Hans Campman, tevens voorman en leraar binnen de UPF.

Milly: "Door al deze mensen en gezinnen heb ik mogen begrijpen wat ware liefde betekent. Nog lang heb ik met pijn, veroorzaakt door onverwerkte emoties, mijn gospels gezongen maar die tijd is voorbij. Ik zing nu met mijn ziel, ben niet belust op succes. Ik wil de harten raken van mensen en dat is me gelukt".

Over dr. Moon

Over de grondlegger van de UPF zegt zij: "Vader Moon heeft een verschrikkelijke tijd doorgemaakt, die nodig was om hem contact te laten krijgen met een hoger zelf, dat verbonden is met de Heilige Geest, met de goddelijkheid. Daardoor kreeg hij de opdracht voor wat hij nu doet: mensen op grote schaal verenigen en aansporen tot ware liefde. Ik dank God dat zo'n geweldig mens tot deze missie geroepen werd." ■

Door Markus Thonett

Bent u in uw Element?

De wereld verandert sneller dan ooit tevoren. Dit vraagt om een nieuwe kijk op menselijke groei en ontwikkeling. We hebben nieuwe ideeën nodig aangaande talent, intelligentie en creativiteit kortom: we hebben het Element nodig. Het Element is het punt waar natuurlijk talent en persoonlijke passie elkaar ontmoeten. Wanneer mensen in hun element zijn, zijn ze het meest zichzelf, het meest geïnspireerd en halen ze het beste uit zichzelf.

'The Element' is de titel van een nieuw boek van Ken Robinson (Liverpool, 1950), een internationaal erkend leider op het gebied van de ontwikkeling van menselijk potentieel en creativiteit. Zijn visie heeft me geraakt omdat ik al heel lang nadenk en me zorgen maak over de vraag hoe het uitgebreide scheppende potentieel van jonge kinderen gekoesterd en gestimuleerd zou moeten worden.

Jammer genoeg zijn juist 'school en ouders' vaak datgene wat jonge kinderen en hun onvoorstelbare potentieel overkomt. Kijkend naar ons onderwijssysteem moeten we vaststellen dat creativiteit en

'nuttige vakken' stamt uit de tijd van de industriële revolutie, toen het eerste doel van onderwijs was om mensen klaar te stomen voor een functie in het economische proces. Tekenend, beeldhouwen of gitaar spelen is een aardig tijdverdrijf maar 'het bezorgt je geen baan'. Zij die het meest van ons houden zijn vaak de eersten die, meestal met de beste bedoelingen, ons ervan proberen te weerhouden ons toe te leggen op onze grootste passie. Maar Ken Robinson daagt ons uit: 'Is het najagen van onze passies nou niet juist de belangrijkste reden is van ons bestaan?'

'Portal to Paradise' door Markus Thonett

creatieve vakken weinig aandacht krijgen. Overal in de wereld staan rekenen, natuurwetenschappen en talen bovenaan. Slechts na een serie 'nuttige' vakken treffen we muziek en beeldende kunst aan en helemaal achteraan staan onveranderd dans en drama.

Ken Robinson legt op een humoristische en zeer verhelderende manier uit dat dit concept van

Ook werpt hij de vraag op of ons onderwijs onze jonge mensen überhaupt wel op de toekomst voorbereidt. Aan welk onderwijs hebben de mensen van morgen behoefte om te kunnen voldoen aan de unieke en voor het overgrote deel nog onbekende eisen van morgen? Het is niet aannemelijk dat de innovatieve en creatieve geesten die klaar zijn voor de eisen van de toekomst, ontwikkeld

worden door onderwijs in eenzijdige vakken, waarbij kennis slechts getoetst wordt via 'goed/fout antwoorden'. Robinson geeft aan dat, willen we nieuwe ideeën ontwikkelen, we moeten durven experimenteren en bereid moeten zijn om fouten te maken. Alleen is dit laatste niet iets waarin de meeste gevestigde onderwijsinstellingen ons aanmoedigen.

Robinson wijst ons op de gebrektheid van een systeem dat creativiteit niet op waarde schat en hij laat ons de onvermijdelijke gevolgen zien die deze houding heeft op de samenleving als geheel: het gebrek aan diepe voldoening bij veel dingen die we nastreven en doen. We leren van 'Het Element' dat we fout zitten wanneer we intelligentie slechts via een lineaire methode meten, gebaseerd op een beperkt aantal hersenactiviteiten: intelligentie en creativiteit zijn intrinsiek met elkaar verbonden en huizen op veel meer plaatsen in ons lichaam dan enkel in onze hersenen.

Ken Robinson laat zien dat iedereen het Element kan vinden. Achtergrond, leeftijd en tegenslagen hoeven geen belemmeringen te zijn voor succes. Aan de hand van voorbeelden en interviews met succesvolle mensen als o.a. Paul McCartney, Mick Fleetwood en Meg Ryan, maakt hij duidelijk dat het niet gaat om hoge cijfers op school: er zijn méér vormen van intelligentie en talenten. Wie zijn Element heeft gevonden ervaart diepe voldoening en de weg naar succes in het leven opent zich. Het belangrijkste van The Element is misschien wel dat het een nieuwe manier van denken laat zien. Ken Robinson inspireert ons om opnieuw te kijken naar datgene wat we denken te zijn en denken te kunnen.

The Element is een 'must read' voor iedereen die kinderen heeft en voor iedereen die geïnteresseerd is in of betrokken is bij opvoeding en onderwijs.

[Lees verder op pagina 12](#)

Peace Cup, solidariteit en 'family values'

De eindstrijd van het Peace Cup toernooi dat van 24 juli tot en met 2 augustus werd gespeeld in het Spaanse Andalusië, is gewonnen door Premier League deelnemer Aston Villa uit Birmingham. In een zinderende finale in het Olimpico de la Cortuja stadion in Sevilla, waarin pas na verlenging en strafschoppen de winnaar bekend werd, nam Villa het op tegen het Italiaanse Juventus.

Het tot aan de penaltyserie doelpuntloze duel stond onder leiding van de goed leidende Nederlandse scheidsrechter Kevin Blom. Tot verbazing van velen werd de gedoodverfde winnaar Real Madrid, dat aantrad met nieuw verworven sterren als Kaka,

treffen met dit jaar ook deelnemers als Olympique Lyonnais, FC Porto en Atlanta (Mexico), naast teams uit Saoedi-Arabië, Ecuador en Korea. In 2009 werd het toernooi voor de eerste keer buiten bakermat Zuid Korea gehouden. Alle inkomsten van het toernooi

Kampioen Aston Villa met de Peace Cup

Benzema en Cristiano Ronaldo, in de halve finale uitgeschakeld.

Geen Spaanse finalisten

Ook twee andere Spaanse deelnemers, FC Sevilla en FC Malaga haalden de eindstrijd niet, waardoor het enthousiasme van het locale publiek voor de finale iets minder was dan die voor de poulewedstrijden van de vedetten in Spaanse dienst. Toch vond het duel plaats in een sfeervolle ambiance, waarin Villa na 3 gemiste Turijnse strafschoppen de terechte winnaar werd.

Tweejaarlijks treffen

Het tweejaarlijkse Peace Cup toernooi, bedoeld om wereldvrede dichterbij te brengen, werd voor het eerst gehouden in 2002. Het toernooi is in snel tempo uitgegroeid tot een prestigieus

voetbal draait veel om geld en status maar via het Peace Cup toernooi willen we mensen aan het denken zetten. Het toernooi wil allen die bij voetbal betrokken zijn, bestuurders, managers maar ook de jonge voetbalsterren zelf, minder ik-gericht maken".

Vrede en gezinswaarden

Peace Cup initiatiefnemer dr. Moon sprak daags na de finale op een feestelijke bijeenkomst in Sevilla. Zijn thema: 'Een visie voor vrede in Europa en de wereld'. Het publiek bestond o.a. uit politieke en religieuze leiders, toegestroomd vanuit 30 landen in Europa en vanuit de VS, Korea en Japan. "Sport is slechts een van de gebieden van waaruit aan vrede gewerkt kan worden", sprak hij. "Het is essentieel dat we werken aan een nieuwe cultuur van morele zuiverheid, gebaseerd op liefdevolle en goed functionerende gezinnen".

Echte vrijheid

Hij drong er bij de aanwezige leiders op aan, elkaar te helpen om de druk van de huidige materialistische en moreel losgeslagen maatschappij te weerstaan. Ook benadrukte hij dat een gedisciplineerd en moreel hoogstaand dagelijks leven essentieel is, willen we deze wereld fundamenteel verbeteren. "Wereldvrede en echte vrijheid zijn anders niet mogelijk en vooral ook jonge mensen moeten hiervan doordrongen worden", aldus dr. Moon. "Onze jeugd moet opnieuw leren trots te zijn op haar zuiverheid en onschuld en wij moeten het goede voorbeeld geven. Daarom moeten wij moreel hoogstaande, betrouwbare en monogame volwassenen zijn. Dan voelen jonge mensen zich gesteund om zelf ook deze richting te kiezen. Dit alles zal meehelpen om het individuele en collectieve egoïsme uit te bannen en dat is een voorwaarde voor vrede". ■

uit o.a. televisiecontracten, recettes en marketing worden gedoneerd aan sociale hulpverleningsprojecten voor jongeren.

Visie voor voetbal en vrede

Doel van het Peace Cup initiatief is om de energie en de uitstraling van de voetbalsport te gebruiken om de gemeenschapszin onder mensen te stimuleren. Voetbal, als enige sport universeel qua populariteit, kan een natuurlijke brug vormen tussen culturen, religies en rassen. Dr. Chun Hwan Kwak van de organiserende Peace Dream Foundation: "We willen een nieuwe mentaliteit bevorderen van 'delen met anderen', met name ook gericht op de jeugd. De mensheid is er bij gebaat wanneer jonge mensen leren dat het prachtig is om je in te zetten voor een groter geheel. Bij top-

Op deze pagina behandelt UPF Actueel voortaan een specifiek onderdeel van de visie van de Universal Peace Federation. In deze editie: het leven van de mens voor en na 'de dood'.

De drie levens van de mens

Maar weinig mensen zijn er geheel van overtuigd dat ons leven definitief voorbij is, op het moment dat ons stoffelijk lichaam niet meer functioneert. Tegelijkertijd heeft bijna niemand van ons een heldere voorstelling van hoe ons leven verder gaat, nadat ons lichaam er mee ophoudt. De angst voor de dood is maar voor weinigen van ons helemaal vreemd. Toch zijn we allemaal al een keer 'gestorven', namelijk op het moment dat we ter wereld kwamen.

Ons eerste thuis

We zaten veilig en warm in een nauwe behuizing, de baarmoeder, waarin we verbonden waren met de placenta. De verbinding via de navelstreng - de levenslijn - met deze 'moederkoek' betekende voor ons letterlijk het verschil tussen leven en dood. Toch kwam onvermijdelijk het moment dat we deze vertrouwde omgeving moesten loslaten omdat deze levenslijn werd doorgesneden. Wetenschappelijk is bewezen dat de psyche van het embryo deze overgang ervaart als een traumatische ervaring en als 'doodgaan'.

Op weg naar het licht

Het einde van het leven in de baarmoeder is echter een glorieus nieuw begin omdat we via een tunnel - het geboortekanaal - worden geboren in een nieuwe ruime en lichte omgeving, waar we liefdevol welkom worden geheten en veel meer bewegingsvrijheid hebben. Feit is dat we al die negen maanden, zonder het te beseffen, werden voorbereid om aan dit nieuwe leven te kunnen deelnemen.

Alle organen werden zo ontwikkeld dat we op het moment van onze geboorte klaar waren voor de nieuwe omgeving.

Opnieuw een tunnel

De mens op aarde hecht sterk aan zijn leefomgeving en is hij bang om er afscheid van te nemen, omdat hij geen duidelijke notie heeft waar hij naar toe gaat. Net zoals tijdens ons bestaan in de baarmoeder worden we echter voorbereid om aan het eind van het aardse leven 'geboren te worden' in een nieuwe en lichte wereld waar onze bewegingsvrijheid onvoorstelbaar veel groter is dan in onze oude omgeving. Ook weer via een tunnel zoals tijdens onze eerste geboorte. Onze bestemming is een omgeving waar we liefde inademen zoals we gewend waren zuurstof in te ademen. Belangrijk is echter dat we tijdens ons aardse leven ons karakter en hart ontwikkelen, door een leven van geven en dienen vanuit liefde. Zo kunnen we goed voorbereid ons nieuwe leven binnengaan. ■

De Universal Peace Federation werkt vanuit de visie dat:

- God bestaat als levende schepper en ouder van de hele mensheid
- de mens in zijn essentie een spiritueel en moreel wezen is
- het gezin de school van liefde is en een elementaire bouwsteen voor een wereld van vrede
- het hoogste ideaal in menselijke relaties een leven voor het geluk van anderen is
- het geluk van het individu een natuurlijk product is van een leven in dienst van het grotere geheel
- interreligieuze samenwerking essentieel is voor wereldvrede

Uitnodiging conferentie

Op de regelmatig terugkerende 'European Leadership Conferenties' in Bergen aan Zee ontmoeten mensen met verschillende religieuze en ideologische achtergronden uit heel Europa elkaar.

Wat verbindt, is een oprechte belangstelling voor vrede en verbroedering.

U kunt kennis maken met:

- een inleiding op de visie van de UPF, grondbeginselen voor vrede
- prominente gastsprekers zoals voormalige ministers en ambassadeurs

Goede mogelijkheden voor:

- diepgaande gesprekken en uitbreiding van uw netwerk
- het opdoen van frisse ideeën m.b.t. vredesopbouw

Conferentie in 2009:

11 t/m 13 december in Bergen aan Zee, Nederland

Voor meer informatie en aanmeldingen:

www.upf-nederland.nl/conferenties
of telefonisch: 0346 - 572 989